

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 23 juli 2018 — RE/Praxair MRC

(Zaak C-486/18)

(2018/C 352/31)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: RE

Verwerende partij: Praxair MRC

Prejudiciële vragen

- 1) Moet clause 2, punten 4 en 6, van de raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof, die is opgenomen in de bijlage bij richtlijn 96/34/EG van de Raad van 3 juni 1996 betreffende de door de UNICE, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzet dat op een werknemer met deeltijds ouderschapsverlof op het ogenblik van zijn ontslag een bepaling van nationaal recht wordt toegepast zoals het toentertijd geldende artikel L. 3123-13 van de code du travail (arbeidswetboek), dat bepaalt: „De vergoeding bij ontslag en de vergoeding bij pensionering van de werknemer die binnen dezelfde onderneming voltijds en deeltijds werkzaam is geweest, worden berekend naar rato van de tijdvakken van arbeid die hij sinds zijn indiensttreding volgens een van deze twee wijzen heeft vervuld”?
- 2) Moet clause 2, punten 4 en 6, van de raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof, die is opgenomen in de bijlage bij richtlijn 96/34/EG van de Raad van 3 juni 1996 betreffende de door de UNICE, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake ouderschapsverlof, aldus worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzet dat op een werknemer met deeltijds ouderschapsverlof op het ogenblik van zijn ontslag een bepaling van nationaal recht wordt toegepast zoals artikel R. 1233-32 van het arbeidswetboek, dat bepaalt dat tijdens de periode van re-integratieverlof die de opzeggingstermijn overschrijdt, de werknemer van de werkgever een maandelijks vergoeding ontvangt, die ten minste 65 % bedraagt van zijn aan de heffingen van artikel L. 5422-9 onderworpen gemiddelde brutomaandloon voor de twaalf laatste maanden vóór de kennisgeving van het ontslag?
- 3) Ingeval een van de twee bovenstaande vragen bevestigend wordt beantwoord, moet artikel 157 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie dan aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen bepalingen van nationaal recht zoals die van het toentertijd geldende artikel L. 3123-13 van het arbeidswetboek, en artikel R. 1233-32 van dat wetboek, aangezien een aanzienlijk groter aantal vrouwen dan mannen voor deeltijds ouderschapsverlof kiest en de indirecte discriminatie die eruit volgt inzake de ontslagvergoeding en de re-integratieverlofsuitkering, die lager zijn vergeleken met die van de werknemers die geen deeltijds ouderschapsverlof hebben opgenomen, niet is gerechtvaardigd door objectieve elementen die niets met discriminatie van doen hebben?

⁽¹⁾ PB L 145, blz. 4.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slowakije) op 30 juli 2018 — XY

(Zaak C-495/18)

(2018/C 352/32)

Procestaal: Slowaaks

Verwijzende rechter

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: XY

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 4, lid 1, onder a), van het kaderbesluit⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat aan de daarin vastgelegde criteria slechts is voldaan indien de gevonnisse persoon in de lidstaat waarvan hij de nationaliteit heeft, familiale, sociale, arbeidsgerelateerde of andere banden heeft, op grond waarvan met recht kan worden verondersteld dat de tenuitvoerlegging van de sanctie in deze staat zijn reclassering kan bevorderen, en dat deze bepaling derhalve in de weg staat aan een bepaling van nationaal recht als artikel 4, lid 1, onder a), van wet nr. 549/2011, volgens welke een vonnis in dergelijke gevallen kan worden erkend en ten uitvoer gelegd op grond van louter de gewone verblijfplaats die formeel in de tenuitvoerleggingsstaat is geregistreerd, zonder in aanmerking te nemen of de gevonnisse persoon in deze staat werkelijk banden heeft die zijn reclassering kunnen bevorderen?
- 2) Indien de vorige vraag bevestigend wordt beantwoord: moet artikel 4, lid 2, van het kaderbesluit aldus worden uitgelegd dat de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat ook in het in artikel 4, lid 1, onder a), geregelde geval nog voordat het vonnis en het certificaat worden toegezonden, dient te verifiëren of de tenuitvoerlegging van de sanctie door de tenuitvoerleggingsstaat in overeenstemming is met de doelstelling de reclassering van de gevonnisse persoon te bevorderen, en in deze context tevens de in deel d), punt 4, van het certificaat verkregen gegevens dient te vermelden, met name indien de gevonnisse persoon volgens de overeenkomstig artikel 6, lid 3, van het kaderbesluit kenbaar gemaakte mening verklaart dat hij concrete familiale, sociale en arbeidsgerelateerde banden in de beslissingsstaat heeft?
- 3) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: moet artikel 9, lid 1, onder b), van het kaderbesluit aldus worden uitgelegd dat er ook een weigeringsgrond voor de erkenning en tenuitvoerlegging van een vonnis bestaat indien in het in artikel 4, lid 1, onder a), van het kaderbesluit geregelde geval, ondanks de in lid 3 van dit artikel bedoelde raadpleging en de eventuele verstrekking van andere noodzakelijke informatie, niet is aangetoond dat er familiale, sociale, arbeidsgerelateerde of andere banden bestaan op grond waarvan met recht kan worden verondersteld dat de tenuitvoerlegging van de sanctie in de tenuitvoerleggingsstaat zijn reclassering kan bevorderen?

⁽¹⁾ Kaderbesluit 2008/909/JBZ van de Raad van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafvonnissen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen zijn opgelegd, met het oog op de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Unie (PB 2008, L 327, blz. 27).